

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, 1619

Philopatris, seu Qui docetur

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1546](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1546)

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a LYDII generis.] Inter sonos & modos musicales, Lydius in primis est. Lydia enim gens eam harmoniam maximè usurpauit, quæ ex sexta diapasone specie nascitur. Nostra ætas penè omnem Lydij canuum in Ionicum mutat. ita cognita sunt natura horum modorum systemata. Huic furorem tribuit idem Lucianus in Harmonide, de quatuor modis & Harmoniæ proprietate agens.

NOTHI DIALOGI.

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ, Η. PHILOPATRIS,
Διδασκὸς ἄλλοις seu qui docetur,

Iacobo Micyllo interprete.

ARGUMENTVM.

Lycianus sit Dialogus hic, an alterius cuiuspiam, dubitari potest. Nam quod ad argumentum attinet, non abhorret ab illius ingenio & dicacitate. pariter enim & gentilium deos, & Christianorum religionem, vt sæpè aliàs incescere videtur. Phrasis autem & tota aded compositio, cæteris illis scriptis haudquaquam similis est. Nam quorsum pertinet excursus iste, reliquo propè toto corpore longior? aut quid aded grande & affectuosum sequitur, quod tragico st exordio respondeat? Sed de his doctiores iudicent. Cæterum cuiuscunque scriptum hoc fuit, videtur is Traiano Cæsari ob victoriam in Oriente partam potissimum gratulari voluisse, contra eos qui per id tempus siue ipsi urbi, siue alteri alicui loco (nam patriam solùm vocat) pericula & clades prefragabant: quos ipse à principio sophistas appellat: ad finem tamè ita describit. vt propemodum Christianos intelligere videatur. Eò em̄ pertinet quod in fine de Persico supercilio, de Sufis, de tota Arabum regione meminuit. Omnia em̄ illa à Traiano deuicta, in pop. Rom. pot. estatem illis tum temporibus redière, vt apud Dionem

nem & Eutropium & ceteros, qui eius ætatis historiam scripserunt, videre est. Et hinc alterius tituli causa est, quo Philoparris dialogus hic inscribitur. Quod autem ad didascomenū pertinet, fingituris, qui patriæ fortunæ ac prosperitati tantopere studet, tum ab eo qui cum sermonē habet, de deo vero & religione recta informari: tum ab ijs qui patriæ malè ominabantur, eiusdem institutionis causa in communem cœtū ac societatem introductus fuisse, vnde & catechumenus in ipso dialogo infra vocatur: quo nomine Christiani vocare soliti aliquando fuere eos, quos pietate & religione sua informare nuper cœpisset. Porro scribit in quadam epistola Ponticus Virunius, Lucianum etiam Evangelium Ioannis infestatam alibi fuisse: quod si est, non immeritò de hoc Dialogo intelligi potest. Ita enim hic de luce, de verbo, & ceteris quibusdam meminit, ut ex principio Evangelij illis sumpta videri queant. Nisi si quod aliud eius generis scriptum ab hoc editum fuit, quod ad nostram ætatem non peruenit. Quod autem ad versionem attinet, quanquam fortassis referret huiusmodi di scripta, quæ vel contemptum religionis aliquem parere possent, vel alioqui impietatem præ se ferunt, omnino non verti: tamen quia argumento operis seruiendum fuit, rursus hic lectorem oratum volo, ut si quid minus perspicuè, aut aliter quàm debuit, conversum deprehendet, veniam hanc exemplari nostro det, quod in quibusdam locis ita deprauatum fuit, ut nescias vtrum de industria obscurata quædam fuerint, an librarium vitio alia corrupta aliaq; omiffa.

ΤΡΙΕΦΩΝΤΟΣ, ΚΡΙ. ΤΡΙΕΦΩΝ, ΚΡΙ-
 τίας & Κλεολάου.
 tias, Cleolaus.

Ἰ τῦτο, ὃ Κρι-
 τία, ὄλον σης
 αὐτὸν ἠποία=
 σας, καὶ τὰς ὀ=

Vid, hoc, &
 Critia: totum
 te ipsum im-
 mutasti, & su-
 percis

Ffff 5

ἄλλ' ἀπὸ κατὰ κρυμνὸν ὡς
 ἑσμὸν ἄρ' ἐπινεφελῆς σκοῶ.
 Δινύσας, ἀ μὴ ἐπικραζῶ μοι
 ὄ τῶν, καὶ τὸ τῶ Κληρομβρότου
 σῦνυμα ἔ' Ἀμβρακίω τὸ ἐμυ-
 θώθῃ ἐπ' ἰμοί. Τρ. Ηράκλας
 ἔ' θαυμασιῶν ἐκένων φασ-
 μάτων, ἢ ἀνοσμάτων, ἄπειρ
 κείτιαν ἐξέπηξαν. πόσοι γὰρ
 ἐμβρότητοι ποιεῖται, ἢ τερα-
 τοποιεῖται. Θεοσόφων ἢ ἐξί-
 πληζάν σε πῶ δ' ἀνοίαν, ἀλ-
 λά λῆρος πᾶντα γέροντες ἐπι-
 σοί; Κρ. ἀπ' αὐσοῖς μικρῶν,
 καὶ μηκέτι παρρηχλάσας, ὡ
 Τειφῶν ἔ' γὰρ παροπίος ἢ ἀ-
 μηλῆτος γνήσιον παρ' ἐμῶ. Τρ.
 οἶδ' ἴτρι ἢ μικρῶν οὐδ' ἀνα-
 ταφρόνητον πρᾶγμα ἀνακνυ-
 κλῆς, ἀπ' ἀ καὶ λίαν ἔ' ἀπορρή-
 των. ὁ γὰρ ἕως, ἢ τὸ ταυρι-
 δὸν ἐπιδλίπερ, καὶ τὸ ἀσῆτον
 ἔ' βάσιως, τὸ ἀνω τε καὶ ἰάτω
 ἔ' ἠπολαῖν, ἀείνω φῶσι κα-
 θίστοσιν ἀπ' ἀμπνοσσην τοῦ
 δ' ἀνῶ, ἐξέμελαι τὸς ὕδρας μί-
 τι καλὸν παθίης. Κρ. σὺν μῦθ' ὡ
 Τειφῶν, ὅσον πάλιθρον ἀνῶ.

δρα, υε

respira aliquantulum à malis & nugas istas euome, ne quia fore
 patiari mali. CRI. Tu quidem, ὁ Τριφῶ, quantum iugeri spa-

olim. Quin per præcipitium
 in caput deuoluere alicubi,
 veluti vertigine quadam ac-
 ctus, nisi, ὁ amice, inelamās-
 ses mihi, adeoq; & Cleom-
 broti saltus, Ambraciotæ, its
 lius, de me fabula firretur.

TRI. Papæ, quàm mirabi-
 les istæ apparitiones siue au-
 scultationes fuere, scilicet
 quæ Critiam adeo perculerent?

Quot enim attoniti poëtæ,
 & præstigiatores philoso-
 phi, percellere mentem tuam
 non potuerunt, sed nugas tibi
 fuere omnia? CRI. Desine
 paulisper, ὁ Τριφῶν, neque
 molestus amplius sis. Neque
 enim contemendus aut ne-
 gligendus mihi eris. TRI.

Scio equidem, quod neq; par-
 uam, neq; cõtemptiui facilem
 rem apud te voluis, sed ad-
 modum etiam arcanã. Nam
 & calor, quod taurinũ quid-
 dam tueries, quodq; pedibus
 consistere nequis, sed rursum
 atq; deorsum inambulas, cõt-
 spiciũ te facit. Verũ enim

ciyma

δραμι ἀπ' ἐμῶ, ἵνα μὲ τὸ πνεῦ
 μα ἐξάρξῃ σε, καὶ πιδάροισι
 τοῖς ωποῖσι ἀναφανῆς, καὶ
 πον λαταπιστῶν Τριφώνιδον
 πείλας. Ἐλαστονομάσῃς, ὡς
 καὶ Ἰκαρ. Ἐτὸ πρῖν ἂ γὰρ ἄ-
 κήκοα τέμερον παρὰ τῆ τρι-
 σκαταράτων ἱκάνων σοφι-
 εῶν, μεγάλως ἐξέγνωσέ μου
 πλὴν νηδύ. Τρ. ἐγὼ μὲν ἀνα-
 δραμῶμαι, ὁπόσον καὶ βόλι,
 σὺ δ' ἄμπνωσον τῷ δαυῶ. Ἐν.
 φῦ, φῦ, φῦ, φῦ, τῶ ὕδαρι κεί-
 νω, ἰδῖ, ἰδῖ, ἰδῖ, τῶ ἄδων βα-
 βουμάτων, ἄ, ἄ, ἄ, ἄ, τῶ
 νῶν ἰπιδῶν. Τρ. βαβῶ τοῦ
 ἀναρνούματός, ὡς τὰς νεφ-
 λας διέτριψι. Σφύρου γὰρ ἰ-
 πιπνιόντος λάτρῃ, καὶ τοῖς λυ-
 μασι μὲ παθίζοντ. Βορέλω
 ἄρτι ἀνὰ πλὴν Προποντίδα λε-
 κήνας, ὡς δὲ κάλων ἄ ὄλο-
 κάδης. Ἐξέγνωρ πόνητον οἶ-
 χέσσοντα, τῶν λυμάτων ἰπι-
 κληνδουάτων ἰκ τῶ φρούμα-
 τ. ὅσον οἰδηματώσι ἰκα-
 τῶσι ἐνέκω, πόσος κορορυγ-
 μός καὶ κλύου. Πλὴν γὰρ ἄρα-
 σου συνιτάρασσ; πονύω-
 τον σεαυτὸν ἀναπέφηνας, τοσαῦτα ἀκηκόας, ὡς καὶ λατὰ τὸ
 τερατῶδες, καὶ δὲ τῶν ὀνύων ἰκηκόας. Κρ. οὐ παρὰ
 δόξῃ

cium extenditur, tātum à me
 hinc curriculo abi, ne te spi-
 ritus in sublime attollat, &
 supra terrā elatus plerisque
 appareas, atq; alicubi etiam
 decidēs Triophoniéum pela-
 gus de te nominari facias,
 quēadmodum Icarus de se I-
 cariū olim. Nam quæ audiū
 hōdie à ter execrabilib. istis
 sophistis, maximopere mihi
 stomachū cōmouerunt. TR.
 At ego quidem retrō cursu
 abibo, quantum etiam voles.
 Tu verò respira à malis istis.
 CRI. Phy, Phy, Phy Phy,
 nugas illat. Heu, heu, heu,
 heu, consultationes malas.
 Va, ve, va, ve, spei inani.
 TR. Papæ, qualis euaporas-
 tio, quātus tumor in testinis
 lauit? Quātus autē tumultus,
 quātāq; agitatio ventrem cō-
 cussit tibi? Auritum sanè
 quām teipsum ostēdis fuisse,
 qui tam multa audieris, adeò
 ut etiā iuxta monstruosum il-
 lud, per vngues exaudisse vi-
 dearis. CRI. Atqui miras

ὄξεν τι ὦ Τριφῶν, ἀκηκόε-
 να κῆρξ ὀνύχων· κῆρξ γὰρ λυ-
 μιλῶ γαστέρα τέθεικα, κῆρξ κί-
 φανδὸν λύσσαμ, κῆρξ ἀνδρείαμ
 φύσις γυναικείαμ ἐν γυνο-
 βατῶσαμ, κῆρξ γυναικῶν ὄρ-
 ῖνα μεταβατόμωφ. κῆρξ ὄλωφ,
 τραλῶδης ὁ βίος, ἄς βύδα πι-
 σούημ ῥίς ποιητῶς. ἀμ' ἰπέ-
 σι πῶτον λιχάνα τῶδ' ἐνὶ
 χῶρῳ, ἀπίωμ, ἔνθα αἰ πλά-
 τανοὶ τ' ἥλιον ἔργουσι, ἀκρό-
 νος δὲ κῆρξ κελιδόνος ὄνηχα κα-
 λαδῶσι, ἔν' ἡ μελοδία τ' ὄρ-
 ῖσι τὰς ἀκοὰς ἐν ἠδύνοσα.
 τό, τὸ ὕδωρ ἠρέμα λιχάνυ-
 ζον, τὰς ψυχὰς καταβίβει.
 Τρ, ἰωμ, ὦ Κεῖτιά, ἀπὸ δέσ-
 δία, μὴ πρὸν ἰποδὴ τὸ ἕκκο-
 κῆρξ ἰσι, καὶ μὴ ὕπερον ἢ
 ὄνυχον, ἢ ἀπὸ τι τῶν ἀ-
 ψύχων ἀπερῶσται ἢ θαν-
 μασία σου αὐτῆ κατ' ἀληθεί-
 Κρ. νῆ τὸν Δία τ' ἀδερῖον,
 δ' ἔτο γινῶσται ἐπὶ σοί. Τει-
 ῖτι μὴ ἐξιφύδηςας, τὸν Δία
 ἰπομοσάμωφ. τί γὰρ ἀνδρ-
 ῖσι γὰρ ἀμωμῶσαι σε, ἢ πα-
 ραδῶης τ' ὄρκους, οἷα γὰρ κῆρξ
 fecisti me, eum Iouē deierasti.

bile non est, ὁ Triephon, per
 unguis audivisse, quādo et ti-
 biam veniem spectasti esse,
 et caput parere: et virilem
 naturam in muliebrem esse
 elu trāsire, deinde et ex mu-
 lieribus ales transformari:
 et in summa, prodigiosa vi-
 ta ipsa est, si poetis credere
 voles. Sed quia te primū of-
 fendi hocce loco abeamus,
 si vis, eō ubi platani Solem
 abarcent, luseinia autem et
 hirundines canora perstre-
 punt, quō videlicet animum
 contentus aures exhilarant,
 et aqua leniter susurrans, a-
 nimos demulceat. TRI. Ea-
 mus sanē, Critia. Verūm il-
 lud metuo, ne fors incanta-
 tio quaedam sit id quod au-
 disti, et me pistillū, aut por-
 tarum obicem aliquem, aut
 simile quiddam rerum inas-
 nimatarum efficiat pracla-
 ra ista tua cōsfernatio. CR.
 Ita me amet celestis Iupi-
 ter, ut nihil tale in te fiet.
 TR. Amplius etiam terre-
 Quid enim ille poterit ulciscī
 te, etiam si fidem iusiurandi transgrediaris? Arbitror enim
 neque

σὶ μὴ ἀγνοῖσθ' ἑπὶ τοῦ Διὸς
 σο. Κε. τί λῆγας; ὁ δὲ λέγει.
 ταὶ ὁ Ζεὺς ἐς Τάρταρον ἀπε-
 πέμψας; ἢ ἀγνοῖς, ὡς τὸς θεὸς
 πάντας ἀπέβριψεν ἀπὸ τῶν θε-
 σπιδίῃ βυλῶ, καὶ τὴ Σαλμωνία
 ἀντιβροῦντα πρόσω κατι-
 κερᾶνωσε, καὶ τοὺς ἀστυγι-
 σάτους ἐπι καὶ νυῖ; παρὰ δὲ τῶν
 ποιητῶν Τίτανονράτωρ καὶ
 γιγαντοκίτης ἀννυμάται ὡς
 καὶ παρ' Ομηροῦ, Τε. οὐ μὲν
 ἔστι Κετία, πάντα παρίδραμς
 τὰ τῷ Διὸς; ἀπ' αἱ σοὶ φίλον,
 ἀπαι. οὐχὶ ἰλιθύνος ἔστος ἐξίν-
 τος, καὶ Σάτυρος δι' ἀστυγίας,
 ἀπὸ καὶ ταῦτο; καὶ εἰ μὴ τὸ
 πορνίδιον κέν; τὰ χίως ἐ-
 πωμύσατο, καὶ διέφυγε δὲ τῶν
 πηλάγοις, τὰ χ' ἀπ' ἡροπία,
 ἐντυχῶν γυπῶν, ὁ βροντῶς
 ποιδὸς καὶ ἡρανοβοῶν; σου
 Ζεὺς, καὶ ἀντι τῷ ἡρανοβο-
 νῶν, τῶν βροπῶν κατικινυτῶν
 νυῖ. τὸ δὲ καὶ Αἰθίοψι σωμα
 σφαῖδωα, ἀνδρῶσι μιλλανα
 τῆροισ, καὶ τῶν ὄψιν ἐσφο-
 μῶοις

ciens, & fulmina iactans Iupiter; & pro eo quod nunc fulmina
 iaculari dicitur, stimulo impelleretur. Illud autē quod cum
 Aethiopicibus conuiuatur, hominibus nigricantibus, & vultum
 obscū.

neque te de Ioue isto tuo i-
 gnorare. CRI. Quid autē
 annōn poterit Iupiter in tar-
 tarum praecipitare me? An
 ignoras quod deos omnes de-
 iecit à divino illo aetheris pa-
 uimento? & a Salmeoneum,
 qui contra tonare ausus fue-
 rat, paulo antè fulmine praes-
 cipitavit, & vi petulantissim-
 us quisque est, etiam nunc.
 A poëis autem & Titanum
 victor, & Gigantium inter-
 fector, carminibus celebra-
 tur, quemadmodum & apud
 Homerum. TRI. Tu qui-
 dem Critia, omnia ea pera-
 curristi quae Ioui tribuuntur:
 sed si tibi ingratum non est,
 ausculta. Annōn Cygnus ille
 fuit, & Satyrus, ob petulans-
 tiam, imò & Taurus? Ac nisi
 scortillum illud celeriter in
 humeros sustulisset, & per
 pelagus effugisset, fortassis
 araret etiam nunc, ubi in ag-
 ricolam aliquem forte in-
 cidisset iste tuus tomirua faci-

obscū.

ση; κὴ Δημαγωγὸς τῶν τοιοῦ-
 τῶν ἴσῃ; τὸν γὰρ Ἀρῶν ἰσὸν ἔ-
 δεισμοῦ πιεσθῆναι, καὶ δεισ-
 μοῖς ἀνθρώποις μὲτὰ τῆς Ἀφρο-
 δίτης ἐνέβησαν, πάντων τε
 τῶν θεῶν, ὅσῃ τὴν μοιχίαν,
 ἢ ἀσχυρῆς σιωπῶντων, ὁ
 ἴππεος Ποσειδῶν ἔκλυσε δια-
 κρυφῶν, ὡσπερ τὰ βρεφύλα-
 γία τῆς διδασκαλίας δὲ διότι
 ἢ ὡσπερ αἰ γράδον ἰόρας ἔξα-
 παῖῶσαι, ἐπέκειντο τῷ Ἡρακλῆ-
 λῦσαι τὸν Ἀργα. τὸ δὲ ἀμφι-
 χαλον τοῦτο διαμόνοιον, οἰκ-
 τήραρ τὸν προσβύτιν θεόν,
 τὸν Ἄρη ἀπηλαθῆρωσε, ὡς
 τε καὶ μοιχὸς ἴσῃ, ὡς μοιχὸς
 διασέλωρ. Κρι. Ερμῆαρ δὲ
 τι; Τει. μὴ μοι τὸν κακόδω-
 λον τοῦ ἀσεληγισάτου Διὸς,
 καὶ τὸν ἀσεληγομανοῦντα ἐ-
 πιβῆς μοιχοῖς. Κρι. Ἀργα
 δὲ καὶ Ἀφροδίτῃ οἶδα μὴ πα-
 ραδέχουσαι, ὅσῃ τὸ πεθεια-
 βληθῆναι παράσ. ὡς
 τε ἰάσων τούτους; τῆς Ἀθῆ-
 νᾶς ἴτι ἰπηνυθίσματα, τῆς
 παρθένου, τὴν ὄπλη καὶ λατὰς

πλη-

impetiti fuerint. Quapropter missos & hos faciamus. Minero-
 uae aut adhuc mentionem faciā, virginis videlicet armatae, &
 cerri.

tur, liberatorq; & patronus
 huiusmodi vitiorum est?
 Nam Martem, cum vinculis
 premereetur, & nodis quis-
 busdam insolubilibus arctas-
 retur, ceteris dijs omnibus
 pra pudore silentibus, eques-
 stris iste Neptunus exoluit,
 in lachrymas profusus scilicet,
 perinde ut pueruli maz-
 gistros formidantes, aut quae-
 admodum anicule puellas
 decipientes. Instabat autem
 precibus Vulcano, ut solue-
 ret Martem. Ac claudicans
 iste deus, miserus videlicet
 dei senioris & vetusti, libe-
 rauit Martem: quare & ma-
 chus est, ut qui machos con-
 seruet. CRIT. Quid igitur?
 Mercurium? TRIE. Apage mihi
 veteratorem istum, improbum
 Iouis libidiniosissimi seruum,
 ipsum quoque libidine insanientem
 in adulteria. CRIT. Proinde
 neq; Martem, aut Venerem,
 recepturum esse te scio, ut
 qui iam antea abs te calunijs
 cerri.

πηδαιτικῆς θεᾶς, ἢ καὶ τῶν τῆς
 Γοργόνος κεφαλῶν ἐν ὧ σὺ
 θα περιάλλεται, τῶν Γιγαν-
 τῶν θύον· οὐ γὰρ ἔχεις τι
 λίαν περὶ αὐτῆς. Τρι. ἐρῶ
 σοὶ καὶ περὶ ταύτης, λέω μοι
 ἀρκείναι. Κρι. λέγε δ', τι γὰρ
 βούλει. Τρι. ἔπε μοι, ὦ Κρι-
 τία, τί τὸ χέουσιμον τῆς Γορ-
 γόνος, καὶ τί ὧ σὺ δα τὸτο ἢ
 θεῶν λιφέρεται; Κρι. ὡς φο-
 βήσῃ τι θάνατον, καὶ ἀπὸ τῆς
 πικρῆς τῶν δαυδῶν. ἀπὸ καὶ
 καταπλάσσει τὸς πόλεμους, καὶ
 ἐτρακέα τῶν νικητῶν, ὡς
 ἔπειθε βούλεται. Τρι. μὴ
 ἢ δὴ τὸτο ἢ γλαυκώπις ἀκα-
 ταμάχητος; Κρι. καὶ μάλα.
 Τρι. καὶ δὴ τι οὐ τοῖς σώζαν
 δουρατοῖς, ἀπὸ τοῖς σώζο-
 μῶν μὴ εἰς λαοῦν τῶν
 ἄλλων, ἢ δὴ ἀγῶν, ὡς ἡμεῖς ἀ-
 καταμάχης ἐργάζονται, ὡς
 σπερ τῶν Αθλων; Κρι. ἀπὸ
 οὐ οἱ δουρατῶν γὰρ πόρρωθεν
 ἐπιβοῦσθαι, ὡσπερ τοῖς θεοῖς,
 ἀπὸ ἢ τῆς αὐτῶν ἐπιφέρεται.

Τρι. *terribilis dea, quæ Gorgo-
 nis caput pectori appli-
 catum habet, deam Gigan-
 tum interfetricem. Non e-
 nim, opinor, habes quod de
 ipsa dicas. TRIEPH. At
 dicam tibi etiam de ista,
 si mihi respondere voles.
 CRIT. Dic quicquid vo-
 lueris. TRIEP. Dic mihi
 igitur Critia, quæ Gorgonis
 huius vitilitas est? & cur pe-
 ctori gestamen hoc dea ap-
 plicatum habet? CRIT. Vti
 terribile quoddam spec-
 taculum, & quod mala as-
 uertere possit. Sed & hostes
 perterrefacit, & d' victoriam
 utroque inclinantem, quos
 cunque ipsa vult, aduertit.
 TRIEP. Num ob hoc ipsa
 quoq; Glaucopis inuicta at-
 que insuperabilis est? CR.
 Atque admodum. TRIE.
 Cur igitur non illis potius
 qui seruare possunt, quam
 qui seruantur, femora ado-
 lemus taurorum atq; capra-
 rum, ut nos quoq; insuperabiles atq;
 inuictos reddant, perinde
 atq; Mineruam? CRI. Atqui ipsi
 potestas non est à longè
 auxiliari, perinde ut dicitur: sed
 solum si quis ipsam gestat.*

Τρι. καὶ τί τὸ δὲ ἔστιν; ἔβλεω
 γὰρ περὶ οὗ ἀδύνα, ὡς ἔξασ-
 ρημῶς τὰ βραῦτα, καὶ ἰς μά-
 λιαν καταρθώκοι. ἄγνοῶ
 γὰρ πάντα τὰ κατ' αὐτῶν,
 πηλὴ γὰρ τὸ ὄνομα. Κρ.
 αὐτὴ λόγῳ ἐχέτο ἀπρεπὴς
 καὶ ἰπέρστος. Περσέως δὲ
 ταύτην δόλω ἀποδορυμῆος
 σαυῶς, ἀνδρὸς ἄγνοῦ, καὶ ἰς
 μαγικῶν ἀφ' ἡμετέρων, ἰπασο-
 δίου ταύτην περιθρόσαντος,
 ἄλλοι οἱ θεοὶ ταύτην ἰσχυ-
 ρασι. Τρ. τυτὶ μ' ἰλάνθανέ
 ποτε τὸ λαλῶν, ὡς ἀνθρώπων
 θεοὶ ἰνδύσασσι, ἰώσης δὲ τὸ
 κέλευθρον προσηταίεζτο ἰς
 πανδοχεῖον, ἠκρυφίως σωφ-
 θέριον, καὶ κόρην αὐτῶν ἰπασο-
 μασι. Κρ. νῦν ἄγνοσον ἰν Α-
 θήναις, παρθένος δὲ ἰμῶν, μὴ
 καὶ ἀποδομῆς. Τρ. καὶ ἄτις
 παρθένον καταπομῆσθε, τῶν
 τὸ γυνοῖον φόδῃρον βίσι πο-
 λῶς οἶδα γὰρ μυθίας δὲ, μὴ
 καὶ τμυθέσας νύμφῃν ἀμ-
 φερύτην, Κρήτην δὲ μῆν λα-
 λήσασσι.

virginis caput amputauerit,
 erit mulitudini? Novi enim innumeras membraim
 per partes dissectas insula in circumflua, Cretam illam no-
 mine

TRI. Et quidnā hoc ipsum
 est? Volo enim ex te scire, viri
 qui inuenieris talia, & quā-
 maxime perfecte asscuius
 sis. Ignoro enim omnia que
 de ipsa feruntur, præterquā
 nomen. CRI. Ipsa quā-
 dem puella fuit elegans &
 amabilis. Perseus autē cum
 huic dolo caput amputasset,
 utpote vir generosus, & qui
 in arte magica laudatus, car-
 minibus illam quibusdam im-
 canidisset, in præsidium &
 quasi quoddam prepugna-
 culum dij sibi ipsam retinue-
 runt. TRI. Hoc igitur
 præclarum tandem me la-
 tuit, quod dij hominū quoque
 indigent. Quæ autem viuē-
 tis vilitas fuit? meretrica-
 batur nimirum per caupos
 nas, aut latenter vitiabatur,
 deinde se ipsam virginem ap-
 pellabat. CRI. Non per
 ignotum Athenis: sed virgo
 permansit vsque ad decolla-
 tionem. TRI. Ergo si quis

ἄφροδι. καὶ ἀ τοῦτο ἐξίνωσ
 σκορ, ὃ λαὸν Κεῖρια, ὡσας
 Γοργόνας σοι ἀνάγαγον ἐκ
 Κρήτης, καὶ σε σπαστήριον ἀ-
 κασίμαχον ἀποκατίσθησιν.
 ποιητὰ δὲ καὶ ῥήτορες κατὰ
 πολὺν με Περσέως δίκην αὐρ,
 ὡς πλέονας γοργόνας ἴφασ-
 ρηκότα. ἀπ' ἐπι ἀνεμύθησαν
 τὰ τῶν Κρητῶν, οἱ τὰ φορὶ πα-
 δέκνωτό μοι τὸ Διός σε, καὶ
 τὰ πλὴν μητέρα θρηψαντὰ δόχ-
 μια, ὡς ἀθανάτης αἰ δόχμου
 αὐτῶν ἰσχυροί. Κρ. ἀπ' οὐκ
 ἐξίνωσεν πλὴν ἐπὶ δὲ καὶ τὰ
 ὄρη. Τρ. εἰ ταῦτα ὃ Κεῖρια,
 ἐξ ἰπώδης ἐξίνωσ, ταχ' ἄρ καὶ
 ἐν νικαδῶν ἐξέλιγνεν ἄρ, πῶ
 ἐστὸ γλυκύτατον φάσθ' ἀνέ-
 γαγεν. ἀπ' ἀπὸ σ, πάλιν ἰά-
 τι καὶ μῦθοι, παρὰ τ' ποιητῶν
 τιραδολογούμενα ὡς ἕασον
 καὶ ταῦτων. Κρ. ἤρα δ, πλὴν
 Διός γαμπτῶν καὶ κασιγνη-
 τῶν, ἢ παραδέρχῃ; Τρ. σίγα,
 ἢ ἀσπίδης ἐν νικαμίζης,
 καὶ

mine dicunt. Quòd si giuiv
 cognouissem hoc, ò optime
 Critia, quàm multas tibi
 Gorgonas ex Creta huc ata-
 tulissem, τεῶν ducein inuictum
 & insuperabilem reddidif-
 sem. Poète autem & orato-
 res multò me Persco antea
 posuissent, vti qui plures Gor-
 gonas inuenissem. Verùm
 quoniam in Creta mentio-
 nem incidi, adhuc meminũ
 qui mihi sepulchrum Iouis
 tui istius demonstrabant, &
 occultas valles, quæ matrem
 eius enutricant, quanquam
 adhuc viridia ipsa ea arbus-
 ta essent. CRI. At ne-
 sciebas incantationem & sa-
 crificia quibus vièdum suis-
 set. TRIT. Si hæc, ò
 Critia, per incantationes fa-
 cta sunt, fortassis etiam ab
 inferis exciitasset illam, &
 in lucem dulcissimam redu-
 xisset. Sed nugæ ista, ac lu-
 dicra & fabulae sunt, à poë-
 tis præstigiòse cõficta. Quæ
 propter & hanc omitte. CRI. Iunonem autem, vxor-
 em Iouis, & sororem eandem, annon recipis? TRIT.
 Tace obsecro, propter intemperantissimum concubia

καὶ τὴν ἐκ ποδοῖν καὶ χερσῶν
ἐκτεταμένῳ παράφρασι.

Κρ. καὶ τίνα ἱπομάσομαι καί
Τρ. ὑψιμέδοντα θεῶν, μέ-
γαλον ἄμύρονον, οὐρανίωνα,
ἠδὲν πατρὸς, πνεῦμα ἐκ πα-
τρὸς ἐκπορευόμενον, ἕν ἐκ τρι-
ῶν, καὶ ἐξ ἑνὸς τρία ταῦτα νό-
μις, Ζῶα τὸν δὲ ἄγῳ θεῶν.

Κρ. ἀριθμῶν μεθιδάσκεις,
καὶ ὄρεσθαι ἀριθμητικῆ καὶ
ἢ ἀριθμῶν, ὡς Νικόμαχος
ὁ Γερασένος. οὐκ οἶδα ἢ τί
λέγεις, ἢ τέλει, τέλει ἔμ. μὴ τὴν
τετρακτῶ φησὶ τὴν Πυθαγό-
ρον, ἢ τὴν ὀγδοάδα καὶ πέντε
κάδας, Τρ. οἷα τὰ ἕρθε, καὶ
τὰ σιγῆς ἄξια. οὐκ ἔσθ' ὡδὲ
μὴ τρεῖς τὰ ψυκῶν ἕχουσι ἐν
ἑαυτοῖς διδάξω τί τὸ πᾶν, καὶ
τίς ὁ πᾶν πάντων, καὶ τί τὸ
σύνμα τῷ παντός. καὶ γὰρ
πᾶν λέγει τὰ ἑαυτοῦ ἑπασχον,
ἄπρ. οὐ, λυμένα δέ μοι Γαλι-
λαῖσθ' ἐν ἐτυμῶν. ἀναφανου-
τίας, ἐπιρροῖσθ', ἐς τρίτον
οὐρανὸν ἀεροδασίας, καὶ τὰ
καμίσα

quæ item constitutio, quòdve corpus vniuersi. Quando au-
tem me Galilaus ille conuenit, recaluafter, naso aquilo. qui
in tertium vsq; caelum per aërem ingressus est, quæq; optima
atque

tum, & istam ex manibus
pedibusque extentam, cur-
suprateruche. CRIEPH.
Quemnam igitur tibi iura-
bo? TRIT. Deum alie
regnantem, magnum, athe-
rium, atq; æternum, Filium
Patris, Spiritum ex Patre
precedentem, vnum ex tri-
bus, & ex vno tria. Hæc tu
Iouem puta, hunc existima
Deum. CRI. Numerare
me doces, & iusurandum
arithmetica tibi est. Nam
& numeras, perinde vt Ni-
comachus ille Gerasenus.

Neque enim intelligo quid
dicas: Vnū tria, tria vnum:
num quaternionem dicis Py-
thagoricum illum, an octer-
nionem, an numerum ex tri-
ginta constantem? TRIT.
Tace ea quæ infra sunt, quæ-
quæ silentio digna. Non li-
cet hoc pacto metiri puli-
cum vestigia. Ego enim do-
cebo te quid sit vniuersum,
& quis fuerit ante omnia, &

ἡδίστη ἐκμεμαθικὸς, δι' ὅ-
 φασ Ὁ μᾶς ἀνγκάσιον, ἵς
 τὰ τῶν μακρῶν ἰχνία παρ-
 εσώδασε, καὶ ἐκ τῶν ἀσιδῶν
 χάρακ ἡμᾶς ἐλυτρώσατο. καὶ
 σε ποιήσω, ὡς μὲν ἀνὴρ, ἔω
 ἀληθέας ἀνθρώπων. Κρ. λί-
 γι, ὃ πολυμαθέσσι Τριφῶν.
 ὅσα φόβος γὰρ ἔρχομαι. Τρ. ἀ-
 γίνωκας ποτε τὰ τῷ Ἀριστο-
 φάνος τῷ δραματοποιῷ ὄρνι-
 θας, ποιημάτων; Κρ. καὶ μά-
 λα. Τρ. ἐγκιχάραξαι παρ'
 αὐτῷ ζοῖον. Χά. ὡς καὶ νῦν,
 ἔριθός τε μέλαρ πρῶτον, καὶ
 τάρταρ ὄρνιθ, γῆ δ', οὐδ'
 ὕρανος ὡς. Κρ. εὐλίχθς. ἔτα
 τί ὡς; Τρ. ὡς φῶς ἀφθιτον,
 αἰθέρατον, ἀκατανόητον, ὁ δὲ
 τὸ σκότ, καὶ τὸ ἀνοσμίαν
 ταύτην ἀπέλασε, λόγῳ μόνῳ
 ῥηθῆντι ἢ αὐτῷ, ὅς ὁ βραδύ-
 γλωσσος ἀπεγράφατο. γῆ
 ἔπεξεργῆσθ' ὕδασι, οὐρανὸν
 ἐτάυνησιν, ἀστράς ἐμόρφω-
 σιν ἀπλαγῆς, ὁρόμον διτλά-
 ξατο, ὅς σὺ σέβη θείας. γῆ ἢ ζῆς
 ἄνθρωπον

admodum tardilinguis iste descripsit : Terram firmavit sus-
 per aquas, cœlum explanavit, stellas formavit fixas, eur-
 sum ordinavit, quas tu veneraris ut deos. Terram autem

atque pulcherrima sunt, in-
 de didicit, per aquam nos
 renouavit, in beatorum ve-
 stigia insistere fecit, & ex
 impiorum regionibus nos
 redemit. Ac te faciam, si
 me audieris, verè hominem.

CRI. Dic quæso, doctissi-
 me Triephon : timore enim
 quodamiam correptus sum.

TRI. Legistine aliquan-
 do Aristophanis Comici ποῆ-
 τὰ fabulam, Aues? CRI.
 Atque admodum. TRI.
 Scriptū ab eo tale quippiam
 ibi est :

A principio chaos, & nox,
 & tenebræ nigre erant,
 & tartarus alius,

Nulla autem terra, nec aër,
 aut sol, nullus adhuc, &c.

CRI. Rectè dicis : quid au-
 tem postea? TRI. Erat
 lux incorruptibilis, inuisibi-
 lis, incomprehensibilis, quæ
 dissoluit tenebras, & infor-
 mitatem istam abegit, ver-
 bo solo dicto ab ipsa, quem-
 admodum G 888 3 o flo.

ἀνδρῶν ἐκ κἀπείσερ, ἀνθρα.
 πορῆ μὴ ὄντων ἰς τὸ εἶναι
 παρῆρα. καὶ ἐστὶν οὐρα-
 νόω βλέπων δικαίους τε ἡ-
 δίκους, καὶ ἐν βίβλοις τὰς πρά-
 ξας ἀπογραφομένη. ἀνῆλο.
 δάσα δ' ἠάσιμ, ἡμῶν
 αὐτὸς ἐν τέλει. Κρ. τὰ δ' ἔ-
 μιστῶν ἐπιγνησιμῶν ἰς ἄ-
 πάντας, ἐχράδασι γι καὶ
 σαῦτα; Τρ. τὰ ποῖα; Κρ. τὰ
 τῆς ἀμαρμένης. Τρ. λέγε, ὦ
 ἡλιέ Κετία, περὶ τῶν Μοι-
 ρῶν ἰσθ' ἀμαρτηῶν ἀκού-
 σαιμι περὶ σὺ. Κρ. ὅχ' Ομηρος
 ὃ ἀοίδιμ' ὅποιτ' ἔρηκε
 Μοῖραν δ' ὅτινά φημι με-
 φυμένον ἔμψαι ἀνθρώπων.
 ἔπ' ἂν τὸ μέγαδ' Ἡρακλῆς.

Οὐδ' γὰρ οὐδ' βίη Ἡρα-
 κλῆν φύγε λήρα,

Ὅσπερ φήσιν τ' ἔσσι Λιῖ
 Κρονίωι ἀναστῆ,

Ἀπὸ ἡμοῖρ' ἰδάμασαι, ἢ
 ἀρῆαί, ὅχ' ὅχ' Ἡρῆς.

Ἄπ' ἀ καὶ ὅλον τὸν βίον καθε-
 μάρεθα, ἢ τὰς ἐν τὰ τῶ μί-
 θολὰς, ἔνθα δ' ἔπειτα.

Πάστω,

Quin & totam vitam, omneque in ea mutationes, fato consti-
 tutas atque ordinatas esse idem innuit, cum ait :

& floribus exornavit, ho-
 minem ex nihilo ad essen-
 tiam produxit Estque in cae-
 lo aspiciens iustos pariter &
 iniustos, & in libris descri-
 bens cuiusque res & actiones.

Rependet autem omnibus,
 * quam diem ipse praecepit.

CRIT. Quae autem à Par-
 cis agglomerata cunctis sunt,
 etiamne illa inscribunt?

TR I. Qualianam? CR I.
 Ea quae ad fatum pertinent.

TR I T. Dic mihi, ὀπτιμε
 Critia, de Pareis. Ego verò
 discere gestiens, de te liben-
 ter audierim. CR I. Ana-
 non Homerus poeta cele-
 bris ait:

At fatum effugit nemo.
 (nihil crede) virorum.

De magno autem Hercule
 idem ait :

Nec vis Herculea Parca
 vitavit amaram,

Quamquā dijs charus fo-
 ret, & Iouis incluta proles;

Sed fato, atque ira domi-
 tus Iunonis iniquae est.

Πάσται, ἄσσα οἱ ἄσα,
κατακλιῶθῃς τε βαρεῖα
Γινωμῆφ ἠέσαντο λίνω,
ὄτε μιν τέκε μήτηρ.
καὶ τὰς ἐν ξυρῆ ἰσοχὰς ἀπ'
ἐκάνης γίνεσθαι,

Ἡδ' ὡς Αἴολον ἰδόμεθ',
ὄς με πρόφρων ἠπείθετο,
Καὶ σπυρ', οὐδέ πω ἄ-
σα φίλων ἐς πατρίδ' ἰκέ-
σθαι.

ὡς τε πάντα ἔπο τῶν μοιρῶν
ζήνεσθαι ὁ ποιητὴς μεμαρ-
τύρηκε, τὸν δὲ Δία μὴ θιγῆσαι
τὸν γόν Θανάσιο Δυσσυχέσθ'
ἐξαναλῦσαι, ἀπα μάκρον
Αἰμαδίστας ψιάδας κατ'
ἐχλῶν ἔρασι,

Πᾶσα φίλον τιμῶν, τὸν
οἱ Πάτροκλ' ἔμιμνε
Φθίσαν ἰν Τροίῃ.

ὡς τε, ὅ Τειφῶν, σὴ τῶτο μη-
δὲν πεθῆναί περὶ τῶν μοι-
ρῶν ἰθιέσσης, ἢ καὶ τάχα πικ-
δάρσιος ἐγγόνος μὴ δ' ἄλλο
δασκέας, καὶ τὰ ἀπόρρητα
ἐμυθήσῃ. Τρ. καὶ πῶς ὁ αὐ-
τὸς ποιητὴς, ὃ κατὰ Κριτία,
διτλῶ ἑπιλέγα τὴν ἑμαρ-
μίνην καὶ ἀμφιβολον, ὡς τό-
τε

— ubi ille deinde
Illa ferat, quæcunque
Deus, Parcaq; malignæ
Neuerunt genio, cū ma-
tris prodijt alio.

Etiā in peregrino solo re-
tentiones ab eadem illa fieri,
ut cūm Vlysses ait:

Atque ut susceptum pla-
cido rex Aeolus ore,
Miserit in patriam, sed
nondum fata sinebā.

Quare omnia à Parcis fieri
poeta testatus est: Iouem au-
tem neq; filium voluisse ab
infanda defendere morte,
sed potius

Sanguineas celo guttas
diffudit ac alto

Ob natum, quem Patro-
clus prope mœnia Troiæ

Occisurus erat —.

Quamobrem, Triphon, ob
hæc nihil amplius addere de
Parcis volueris, etiam si for-
tassis in sublime sublatus fu-
isses unà cum præceptore, et
arcanis illis initiatus. TRI.
Et quomodo ipse ille poeta,
ὁ ὀπτιμὲ Κριτία, duplex al-

legat fatum, et ambiguum,
G 888 4 ut quæ

δὲ μὴ τι πράξαντι, τοῖσδε
τέλει συγκύρσαι, ἴσθι δ' ἰσοίη
σαντι, ἐτέρω τέλει ἰτυχῆν,
ὡς ἐπ' Ἀχιλλέως·

Διχθαδίας κῆρας φρέων
θανάτοιο τέλει·

Βι μὴν ἡ' αὖθι μύων Τρω
ων πόλιον ἀμφιμάχουμαι,
Ὡλεῖο μὴ μοι νόσθ', ἀ
τὰρ κλέθ' ἄφθον ἴσαι.

Εἰ δὲ λην οἶκαθ' ἴκομαι,
Ὡλετό μοι κλέθ' ἰωδον,
ἐπὶ δυρῶν δὲ μοι ἄδαν Βοσσε
ται.

Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ Εὐχλώροθ'·

Ὅς ῥῦν' εἰδὼς κῆρ' ὀλοῦν,
ἐπὶ νηὸς ἴδουσι.

Πολλάκι γάρ οἱ ἴσπε γέ
ρων ἀγαθὸς Πολυίδθ',

Νόσθ' ἦ' ἀργαλὴ φθίδι
οἷς ἐν μεγάροισιν,

Ἡ μετ' Ἀχαιῶν νηυσίμ, ὅς
πὸ Τρώεσσι δαμύουαι.

Ὅχι παρ' Ομήρω ταῦτα γέ
γραπτα; ἀ ἀμφίβολθ' αὐτη,
ἢ ἀμφικερμθ' ἀπάτη; εἰ δὲ
βέλα καὶ τὸ Διὸς ἐπιθέσω σοι
ἢ λόγον, ὅχι μῶ Ἀχιλλέω ἔρη
κεν,

quæ hæc, atque ad eò anceps deceptio? Quòd si placet, e
tiam Iouis orationem tibi addam. Annón Argistho dixit
quòd

vt qui hoc quidem fecerit,
talem exitū sortiatur: aliud
autem faciens, in alium eue
tum incidat: vt de Achille,
cūm dicit:

Nam me mater ait, niueis
Thetis incluta plantis,
Sortitum geminas obeū
da ad funera leges:

Nam si hic persistam, pu
gnemq; ad mœnia Troiæ,
Eripitur reditus mihi,
at incluta fama sequetur.

Sin autem patriam repe
tam, charoq; penates,
Fama perit, verūm in lō
gum mihi ducitur atas.

Sed θ' de Euchenore ait:

Qui non ignarus fati,
conscenderat æquor.

Nanque huic sæpe senex
Polyidus dixerat antiè,
Aut morbo in patria pe
riurum, atque inter ami
cos,

Aut manibus Teucrorū,
atque inter Dorica castra.
Annón apud Homērū hæc
scripta sunt? aut non ambi
guè scribitur.

εἴπω, ὡς ἀπροσμενῶ μὲ τῆς
 μοι χείρας, καὶ τὸν Ἀγαμέμ-
 νου ὄπιθουλῆς, ἴην λαβεί-
 μαρτων ποικίλῳ χροῶν, ἐπι-
 βαλλομένῳ ἢ ταῦτα πράξαι,
 ἐκαυστερῆν θανάτου; Τρ. τῶ-
 το ἁγῶ ποικίλῳ προμαν-
 τασάμια, ἰὰν λιάνης τὸν
 πλοῖον, θανάτω βύσῃ παρὰ
 τῆς δίκης· εἰ δὲ γὰρ μὴ τῶτο
 πράξῃς, βιάσῃ λαπῶς, ἐδ' εἰς
 ἄκα θέμις τέλῳ θανάτοιο
 λιχῆν. ἔχ ὄρῃς ὡς ἀδιόρθω-
 τα τὰ τῶν ποιητῶν, καὶ ἀμ-
 φίλοζα, καὶ μυθίῳ ἰδρυο-
 μίνα; ὡς τὴν ἑασον ἄπαντα,
 ὡς καὶ αἰ ἐν ταῖς ἰπυρανοῖς
 βίβλοῖς τῶν ἀγαθῶν ἀπυρά-
 ψωλα. Κερ. ἢ πάντα ἀνα-
 κυκλῆς, ὃ Τειφῶν, ἀπὸ μοι
 τόδε ἐπὶ, εἰ καὶ τὰ τῶν Σιν-
 θῶν ἐν τῷ ἕρανῶ ἰγχαράτ-
 τῶσι. Τρ. πάντα, εἰτύχοι γὰρ
 χησὸς ἢ ἐν ἔθνοσι. Κρ. πολ-
 λὸς γυραφίας φῆς ἐν τῷ ἕρα-
 νῶ, ὡς ἄπαντα ἀπυράφῃσαι.
 Τερ. ἀσῶμα καὶ μυθῆρ ἑπῆς

quod si ab adulterio & infan-
 dijs Agamemnonis sese con-
 timeret, fato illi constitutum
 esse ut in longum tempus vi-
 ueret: si verò in animum in-
 duceret facere ista, mortem
 effugere non posse? Atque
 ad eum modum ego quoque
 vaticinatus sæpè sum: Si
 occideris proximum, mor-
 ti condemnaberis iudicio. si
 verò hoc non feceris, viues
 rectè:

Nec te fas adeò festinam
 incurrere mortem.
 An non vides quàm minimè
 correcta aut emendata sunt
 quæ à poetis dicuntur? quan-
 quam item ambigua & obli-
 qua, neque vnquam certa ad
 aliqua sede stabilita? Qua-
 re omnia isthæc missa fac,
 ut & te in cælestibus bono-
 rû libris inscribant. CRIT.
 Bene omnia reuoluis ac rea-
 petis, Triephton, sed mihi
 illud responde: Virum &
 Scytharum res in cælo describuntur? TRIE. Omnes, si
 quidem & inter gentes Chrestus fuerit. CRIT. Multos
 sanè scribas in cælo narras, quando cuncta describuntur.
 TRIE. Bona verba, Critia, neque quicquam contemptum

φιλῶρον θεοῦ δεξιῶν, ἀν-
 τὸ λατρηχοῦν ὧν ὁ πάθω παρ
 ἐμοῦ, ἡντιν ἴην χεῖρας ἀς τὸν
 εἶδον· ἀ οὐρανὸν ὡς διε-
 ρῖν ἐξήλασε, γὰρ δὲ ἐφ' ὕ-
 ψισιν ἐπέστη, ἀνθρώπων ἐκ μὴ ὄν-
 τος παρήγαγε, τί παρὰ λο-
 ξον, καὶ τὰς πράξεις πάν-
 των ἱναπογράψωμαι; καὶ γὰρ
 σοὶ οἰκίδιον κατασκευάσαν-
 τι, οἰκίτιδας δὲ καὶ οἰκίτας
 ἐν αὐτῷ συναγαγόντι, οὐ-
 δὲ ποτὲ σε διέλαθε τούτων
 πράξεις ἀπόβλητος, πόσῳ
 μάλλον τὸν πάντα ποιη-
 κόντα θεόν, ὃν ἅπαντα ἐν αὐ-
 κολία σταθραμῶν ἑκάστον πρῶ-
 ξιν καὶ ἔννοιαν; οἱ γὰρ σου
 θεοὶ, λόλαβος τὸν εὐ προ-
 νόστον ἱψύοντο. Κεῖται πάντων
 πέρας, καὶ μὴ ἀντιστόφως
 τῆς Νιόβης παθῶν. ἐκ σήλης
 γὰρ ἀνθρώπων ἀναπέφθηνα,
 ὡς τε τούτων τὸν πᾶσι θεοῖς
 καὶ λαοῖς τι παθῶν παρ' ἐμοῦ.

Teur.

aut vile de Deo dextero lo-
 quaris, sed Catechumenus
 existens, persuaderi à me i-
 bi sine, si modò viuere cu-
 pis in æuum. Nam si cœ-
 lum explanauit ut pellem,
 terram autem firmavit su-
 per aquas, stellas formauit,
 hominèmq; ex nihilo, ut
 esset, in lucem produxit: quid
 miram adèd, si res quoque
 omniura ibi describantur?
 Nā tu si domunculam a-
 liquam edificāsses, ancillas
 autem seruos in eam multos
 congregāsses, nunquā te la-
 teret quicquam eorum quæ
 ab illis gererentur, quama-
 uis abiectum & vile. quan-
 tō igitur magis probabile
 est, eum qui omnia creauit,
 Deum, cuncta expeditè ac
 facillè percurrere, & vniuf-
 cuiusque consilia & actio-
 nes animaduertere? Nam tui
 dii pro Cottabis, ab ijs qui
 rellè sapiunt, habentur.

C R I T. Rectè omninò dis-

eis, & mihi nunc diuersum accidit, & atque Niobe olim.
 ex statua enim in hominem conuersus sum. Quare iam deum
 istum tibi appono, & iuro quòd mali à me nihil patière.

TR1.

Τριτ. ἄπειρ ἐν καρδίᾳ μ' ὄν-
 τας φιλῆς, μὴ ἐτιθέω τι
 ποίσεις ἐν ἑμοί, καὶ ἐτιθερ
 μὴ καλοὺς ἐν φρεσίν, ἀπο
 δέ ἄπειρ. ἀπ' ἄλλ' δὴ, τὸ θαυ-
 μάσιον ἐν αὐτῷ ἀνοσμάτιον
 ἄσσην, ὅπως, καὶ ἐν καρδίᾳ
 χριστῷ, καὶ ὅπως ἀποιωθῶ,
 καὶ ἐχ' ὡς ἡ Νιόβη ἀπαυδάσω,
 ἀπ' ὡς ἀνδρῶν ἄρτην γυμ-
 σομεα, καὶ τὴν θαυμασίαν ἑν
 ἑπιπληξίῃ κατ' ἀνθυρῶν λα-
 μῶνα ἐν τραχυδίᾳ. Κρ. ἐν
 τὸν ἦορ τὸν ἐν σαρπός, ὃ ὕμ-
 το γυμνοῦται. Τριτ. λέγ', σα
 ρὰ τ' ἐν νόμῳ τῷ ἀνθυρῶν τῷ
 λόγῳ παύθω, ἐγὼ δὲ καθεδῶ-
 μαι, Διὸ μὲν τῷ Αἰανίδῳ, ὃ
 πότι λήξαγν ἀέθωρ. Κριτ. ἀ-
 πῆσιν ἐπὶ τὴν λεωφόρον, ὡ-
 νησόμενός γε τὰ χροιάδεατα.
 καὶ δὴ ὄρῳ πλῆθ' ὁ πάμπο-
 λυ, ἐς τὸ οὐς ψιθυρίζοντας, ἐ-
 πί δὲ τῆ ἀκοῆ ἐφωτο τοῖς χεί-
 ρισιν. ἐγὼ δὲ πατήνας ἐς
 ἅπαντας, καὶ τὴν χεῖρα τοῖς
 βλεφά-

TRIT. Si modò ex corde
 me diligis, ne quid alienum
 aut nouum in me facias:

Nève aliud celes animis,
 aliudq; loquaris.

Verùm age mirabilem illam
 auscultationem tuam tan-
 dem profer nobis, ut & ego
 expalleſcam, & prorsus im-
 muet, & non quemadmo-
 dum Niobe, obmutescam,
 sed uti Philomela in auis-
 culam conuertar, & miras-
 bilem istam consternatio-
 nem tuam in prato viridi tra-
 gico quodam modo decan-
 tem. CRI. Ita per filium
 ex patre haudquaquã istud
 fiet. TRIT. Dic modò, à
 spiritu potestatem ac vim dis-
 cendi accipiens. Ego verò
 sedebo:

Aecidem expectans, dũ
 cantum finiat ille.

CRI. Abieram in viam
 publicam, empturus vide-
 licet ea, quibus maximè o-
 pus habebam: atque ibi vi-

deo multitudinem admodum magnam in aurem mutuo
 susurrantes: audiendi autem studio etiam labijs inhere-
 bant. Ego verò oculos per cunctos circumferens, &

manum

θεοφάγοις περιεκάψας, ἐς
 σκοπιάσιν ὄξυδερκέσσι, ἃ
 πρὸ τινα τῶν φίλων θιάσω-
 μι. ὁρᾷ δὲ Κρότανα τὸν ποσ-
 λιτικόν, ποσὸ ὄδον φίλον ὄν-
 τα, καὶ συμποτικόν. Τετ. αἰ-
 δάνομαι τῶτον, τὸν ἰξίω-
 πλὸν ἔβρηκας ἄτα τί; Κριτ.
 καὶ ἂν ποποῦς παρανομι-
 σάωμι, ἕκον ἐς τὰ πρόσω,
 καὶ τὸ ἰωθινόν χάρι ἀπὸν, ἐ-
 χήρου ὡς αὐτόν. ἀνδρωπί-
 σκῃ δὲ τίς, τὸνομα Χαρί-
 κιν, σισμμένον χερὸν-
 τιον, ῥίχρον τῆ ἰπιδιλλῆ μύ-
 χιον, ἐξέμνητο ἱπποσυνμί-
 σον. ὃ δὲ ἀνὴρ ἑλευσινώτε-
 ρῷ θανάτῳ, ἄτα ἡρξάτο ἰω-
 φθίγησθαι κατισχυμένον. οὐ-
 λος, ὡς πῶπορ, τοὺς τῶν ἰξί-
 σων καταδέσσει ἰλασμοῦς,
 καὶ τὰ χεῖρα τοῖς δαυασῶν ἀ-
 ποδώσει, καὶ τὰ τὴ ὄνοικια
 πάντα, καὶ τὰ διμύσια καὶ
 τὰς ἀραμάγγας δέξεται, μὴ
 ἐξιδάσθω δὲ τέχνης, καὶ κατε-
 φλυάσει

& debita sceneratoribus reddet, & pensiones omnes tam
 priuatas quam publicas: præterea & eramangas capiet,
 non inquirens aut perpendens cuiusque artem. Atque etiam
 amariora

manum supercilijs incuruam
 supernè obducens, inspecta-
 bari quamacutissimè scubi
 amicorum aliquem contem-
 plarer. Video autem Cra-
 tonem Politicum illum, qui
 mihi à puero & sique amicus
 fuit, & in conuiujs vnà cons-
 uetus. TRIT. Intellego
 quem dicis, inspectorem vi-
 delicet illum. sed quid po-
 stea? CRIT. Multis itaq-
 ue opposito cubito dimoa-
 tis, in anteriorem partem pe-
 netraui, & matutinum illud
 Aue præfatus, accedebam ad
 ipsum. Cæterum homuncio
 quidam nomine Charice-
 nus, vetulus, emarcidus, &
 naso stridens, iussiebat pri-
 mò intimum quiddam, ex-
 creabatq; languidum & in-
 conditum. Erat autem spu-
 tum morte ipsa liuidum mag-
 is. Deinde cepit loqui vo-
 ce attenuata & exili admo-
 dum. Hic, vt antè dixi, inspe-
 ctorum relinquit elapsosmos.

ἡλικία ἔτι ωκυρότερα, οἱ πε-
 ρὶ αὐτῶν δὲ ἡδονὴ τοῖς λό-
 γοις, καὶ τῷ λαυρῷ τῶν ἀκου-
 σμάτων πρὸς κενὸν ἕτερος ἢ
 τὸνομα Χλωόχαρμος, τει-
 βάντιον ἕχων πολύσαβρον,
 ἀνυπόδριός τε καὶ ἄσκητος,
 μετῆστι, τοῖς δὲ δόσιμι πιπυρο-
 τῶν, ὡς ἐπιδέξαστό μοι τις
 λακκάμων, ἐξ ὀρίων παρα-
 γνήτης, λευκαρμύς, πλὴν
 κόμην, ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγε-
 γραμμένην ὄνομα ἱερογλυ-
 φικοῖς γραμμασίμ, ὡς οὗτος
 τῷ χροσῷ ἐπικλήσει πλὴν λεω-
 φόρον. ἢ δὲ ἐγὼ, κατὰ μὲν
 τὰ Αἰεσάνθρου καὶ Ἀρτεμι-
 δάου, ἢ καλῶς ἀπὸ ἑσούσια.
 ταῦτά γε τὰ ἐνύπνια ἐν ἡμῖν,
 ἀλλὰ τῷ μὲν τὰ χεῖρα πηλοῦ.
 θέσεια ἀναλόγως τῆς ἀπὸ ὁ-
 σίας, οὗτος δὲ ἐπὶ πολὺ τῷ
 ὀδοῦ γε σερηθέσεια, ὡς πολ-
 λῶν χροσὶς ἐμπορηκός. καὶ ἔ-
 μοι γε δοκεῖ, ἐπὶ Λουκά-
 δα ὠπτεω, καὶ δῆμον ὀνεί-
 ρων καταδραστήων, τοσαύ-
 τα ὀνεροπολεῖν ἐν ἀκαρεῖ τῆς
 νυκτὸς

amariora his nugabatur. Illi
 autem qui circa ipsum erant,
 delectabantur verbis hisce,
 & nouitati eorum quæ au-
 diebant aduertebant ani-
 mum. Alius autem quidam,
 cui nomen Chleuocharmus,
 pallium habens admodū pu-
 tre, sine calceis & tegmine
 capitis incedens, interloques-
 batur, denibus applaudens:
 ut demonstrauit mihi malè
 vestitus quidam, qui ex mon-
 tibus aduenerat, detonsa co-
 ma, in theatro perscriptum
 nomen literis hieroglyphi-
 cis (hoc est, sacris & arca-
 nis notis) quòd iste auro inu-
 daturus esset viam publi-
 cam. Ego verò inquam: At
 iuxta & Aristandri & Arte-
 midori præcepta non ita bo-
 num euentum habebunt hæc
 inter vos somnia, sed tibi
 quidem debita multiplican-
 buntur secundum proportio-
 nem pensionis: iste aut̄ quam-
 plurimum obolo etiam care-
 bit, tanquam qui multo auro
 tam diues fuerit. Ac mihi quidem videmini super Leucadem
 petram & somniorū populum εὐσοπίη, tam multa somniate,
 nocte

πείθα μὴ ἢ λακοδάμονα ἄς
 γέντας ἀνθρώπων παραγγέ-
 λων ἄφραδι, τὸ δὲ λεγό-
 μνον, ἢ μὲρ συγκυρήσασαι ἔ-
 φασκεν ἢ πάντα ἐξ αὐτῶν μυ-
 παραγελῶσαι, καὶ δὲ δὲ ληθο-
 μιν Σιδυρίας τε πόλεις, καὶ
 χαλκίους πόδας, ἀναβάθρας δὲ
 πλείους πρεσβυποσάμφοι, ἐς
 χυσοροφον οἶκον ἀνέλθομεν,
 οἶον Ομηρὸν τὸν Μεγαλόου
 φησὶ, καὶ δὲ ἅπαντα ἰσκο-
 πίασθαι, ὅσα ὁ νησιώτης ἐκεί-
 νος ἔκρινεν. ὅρῳ δὲ οὐχ
 ἐβλήθη, μὰ Διὶ, ἀπὸ ἀνδρας
 ἰπικκυρότας καὶ λιπαρχίας
 μύθους. οἱ δὲ ἰδόντων ἐξύθη-
 σασιν, καὶ ἐξεναντίας παρε-
 ἤνουν, ἔφασκεν ἢ, ὡσαύτι-
 ναλυγοῦν ἀγγλίσθαι ἀγάοις
 ἢν φαίνουσι ἢ οὗτοι, ὡς τὰ
 κέρκισα ἀρχόμενοι, καὶ ἔχασον
 ἐπὶ τοῖς λυγροῖς, ὡς πρὸς αἰ ποί-
 τοποιοῖ ἐπὶ θέατα. τὰς κέρκ-
 νὰς δὲ ἀρχισχόντων, ἐψήθυσαν
 ἴσον. μετὰ δὲ τὰ ἤροντό μιν,
 τίς, πόθεν εἰς ἀνθρώπων, πόθεν
 εἰ πόθεν, ἢ δὲ τοῦτον χυσοῖς
 ἢ

tes confusurrabant. Postea interrogabam me:

Quisnam hominū, qui vnde es, quae patria, quique parentes

Sunt

suadet mihi infelici, ut ad
 prestigiatōres istos homines
 accederē, & in diem atram,
 quod dici solet, incurrerem.
 Dicebat enim se omnia ex
 ipsis, quae ad sacra & arcana
 pertinerent, edoctum esse.
 Atque ita pertransiimus: fer-
 reasque portas, & arca limina
 na. Multis autem superatis
 scalis, in domum auro o fa-
 stigio insignem ascendimus,
 qualem Homerus Menelai
 fingit esse. Atque ipse quis
 dem omnia illa contempla-
 bar, quae insularis ille adole-
 scens. Video autem non Hes-
 lenen mehercle, sed viros in-
 faciem inclinatos, & palles-
 centes. Illi autem ubi me cō-
 spexerunt, gausi sunt, & ex-
 aduerso ad nos accesserunt.
 Dicebant enim, num quod
 triste nuntium afferremus?
 Nam videbantur isti quādam
 pessima optare, gaudebantque
 tristibus & malis, perinde at-
 que in theatro furia. Capita
 autem inter se iuncta tene-

γὰρ ἂν ἔης ἀπόγε τοῦ οὐρα-
 ματῶ. ἴω δ' ἰγὰ, ὀλίγοι γέ
 κρησὶ, ὡσπερ βλεῖπα παντα-
 χού. Κατίας δὲ ἑὸν ὄνομα, πό-
 λης δὲ μοι ἔνδοξο ὄδον καὶ ὑ-
 μῖν. ὡς δ' ἀεροβατοῦντων ἰ-
 πανθάνοντο, πῶς τὰ τῆς πό-
 λως, καὶ τὰ τοῦ κόσμου. ἴω δ'
 ἰγὰ, χαίρουσιν γέ πάντες, καὶ
 ἔτι γέ χαρήσονται. οἱ δ' ἀνι-
 σσορταῖς ὀφρῦσιν, οὐχ ἔ-
 πο' Ἀγροκῆ γὰρ ἡ πόλις. ἴω
 δ' ἰγὰ κατὰ τὴν αὐτῶν γνώ-
 μων ὑμῶς πεδῆσαι οὐ-
 τῶν, καὶ ὡς ἀπ' ὑψηλοῦ ἀπαν-
 τα καθορῶντων, ὄξυν δὲ κί-
 τα καὶ τὰ δὲ νεφροκατε. πῶς
 δὲ τὰ τοῦ ἀστέρος; μῶν ἰκλαί-
 ψα ὁ ἥλιος. ἡ δὲ σελήνη κα-
 τὰ κάθελον γνῶσιστα; ὁ Ἄρης
 εἰ παραγωνήσα τὸν Δία, καὶ
 ὁ Κρόνος δὲ ἀμετρήσα τὸν Ἥ-
 λιον; ἡ Ἀφροδίτη εἰ μετὰ
 τοῦ Ἑρμοῦ συνοδῶσα, καὶ
 Ἑρμαφροδίτους ἀπενύσου-
 σιν, ἔφ' οἷς ὑμῶς ἡδύοι; εἰ

Sunt tibi? Nam Chre-
 stus quidem esse appares, v-
 tiq̄ue ex habitu. Tum ego:
 Pauci, inquam, Chresti, hoc
 est, frugi sunt, quemadmo-
 dum ubique video. Crutias
 autem nomen mihi est: ciui-
 tas verò inde, vnde & voca-
 bis. Ut autem sublimes illi
 & in aère gradientes inter-
 rogârunt, quo pacto se res
 ciuitatis, & mundus adeò
 totus haberet, respondent es-
 go: Bene, inquam, habent,
 & insuper etiam habebunt.
 Illi autem abnuentes super-
 cilijs: Haud ita, inquit.
 malè enim pariturit ciuitas.
 Tum ego secundùm ipsoꝝ
 mentem: Vos, inquam, su-
 pra terrâ & in sublime subs-
 lati, & ceu ex alto cuncta
 intuentes, acutissimè & hæc
 intellectu affecuti estis sci-
 licet: sed quo pacto ea qua
 in aethere sunt, habent sese?

Num deficiet Sol, & ad
 perpendicularum Luna interponetur? Num Mars quadrangulo
 aspectu Solem aspiciet, & Saturnus ex diametro eun-
 dem? Num Venus cum Mercurio congregietur, & Herma-
 phroditos procreabunt, quibus vos delectamini? num plu-
 uias

ῥαυδάως ὑετὸς ἰκπέμψου,
 ἂν ἰφίτῳρ πῶλι ἰπισρῶνυ-
 σσοι ἢ γῆ χάλασαν δὲ καὶ ἰρυ-
 σίβλυ ἂν κατὰ ἔξοι, ποιμὸν καὶ
 ποιμὸν ἂν ἰκπέμψου, ἂν τὸ ἰρ-
 ρῶνυθόλορ ἀγγῶρ ἀπὲρ γῆμι-
 ὄθῃ, καὶ τὸ βρουῶ ποιὸν ῥοχῆσῳ
 ἀνιμῶσθῃ; οἱ δὲ, ὡς ἅπαντα
 ἰαῖσρ θῶκὸν, κατὰ φηλῶρ ῥου-
 τὰ αὐτῆ ἰράσμια, ὡς μεταπῶ-
 γῶσι τὰ πράγματα, ἀταξίτα
 δὲ καὶ τῖρα καὶ τῶν πόλιρ ἰα-
 τῶν ἰφύονται, τὰ δρατόπεδα
 ἰφλοῦα τῶν ἰναυτίων γῆκῶν-
 τα τῶν ἰκταραχθῆς, καὶ ὡσ-
 περ πρὶν ὃ καὶ ῥῶσθῃ ὀϊθῆ-
 θῆς, ἀιάτῳρ ἀνυθῶν, ὡς ἀα-
 μόνιοι ἀνθρώπων, μὴ μὲρ ἀλα-
 λίαρ λῆγῃ, θῆγῳτῶν ὀδῶν-
 τας καὶ ἀνθρώπων θυμοκῶν
 τῶν, πνῆδῶν ἰδῶρ καὶ λόγ-
 χας, καὶ λουκοδόφους τριφῶ-
 λῆας ἀπὸ τῶν ὑμῶν ἰπὶ ἰα-
 φαλῶν ἰαῖσρ ἰσῖται, ὡς τῶν
 πατέριῶν ὑμῶν ἰαῖσρ ἰφῆγῃ-
 οὐ ἔρ ῥῶσρ ἰαῖσρ ἰαῖσρ ταῦτα
 ἰκκῶγῃ, ἂν τῶν πολυάσχολορ
 μαθη

vias impetuosas ac vehemen-
 tes demittent? num densa
 niue terram insternent, grās
 dinem autem & rubiginem
 deuoluent? Num pestem ac
 famem immittent? num vas
 illud fulminiferum exuns-
 dat, & tonitruicum rece-
 ptaculum repleū est? At il-
 li, quasi cunctis præclare ge-
 stis, deblaterabant sua ista
 amabilia, quod videlicet res
 statim immutandæ essent,
 perturbationes autem & ru-
 multus ciuitatem intusfare,
 & exercitus ab honestibus
 mox superandi. Ob hæc
 itaque animo conturbatus,
 & quemadmodum ilex in-
 censa, inuulscens, magna
 voce exclamaui: O mise-
 ri hominum, ne vana ad-
 eò loquacitate efferami-
 ni, acuentes dentes aduer-
 sus viros leonum annos
 præ se ferentes, spirantes
 hastam & lanceas, &
 candicantes cristis galeas:
 sed ista in vestrum caput
 conuertantur, quando ita patriam vestram deprimitis. Non
 enim in aëre gradientes ista audiistis, neque negociosam
 H h h h mahe.

μαθηματικῶν κατορθώσασθε.
 εἰ δὲ γυμναστῆσαι καὶ γυμναστῆσαι ὑ-
 μᾶς παρίστασθαι, διπλοῦν τὸ
 ἴδιον ἀμαθίας γυμναστικῆς ὑβρι-
 ματα ταῦτα γυμναστικῆς καὶ πα-
 ρυα. ἐπὶ πολλῶν γὰρ ταῦτα
 αἰτῶν γυμναστικῶν ἰνὸν ἰα μὴ ἔρ-
 χονται. Τρ. τί δὲ πῶς ταῦτα
 ἔφασκε, ὃ καὶ Κριτία, οἱ κί-
 κληρμῆνοι τῶν γυμναστικῶν καὶ τῶν
 διανοιαρ, Κρ. ἀπαντα ταῦτα
 παρὶ δρᾶμον, ἄς ἐπινοιαρ τε-
 τι γυμναστικῶν κατορθώσασθε.
 Τρ. ἔλθω γὰρ, ἡλὶς δὲ καὶ ἄσι
 τοῖς ἀμαθῶν, καὶ ἰσὶ πάντων
 χροὺς ὑμῶν ἰσὶ ἀμαθῶν.
 Τρ. οὐ δὲ τί πῶς αὐτὸς ἔρη-
 κας μίγα γὰρ ἔφασκε καὶ διη-
 πόρη μῆνον. Κρ. θαρσύνω ὑμᾶς
 ἵνα ἀντὶ τῶν γυμναστικῶν
 αἰσῶ. τὰ γὰρ παρὰ τῶν ἀμα-
 θῶν θρυμνίσθη ἔφασκε παρὶ ὑ-
 μῶν, ἐπὶ τῶν ὑμῶν ἀμαθῶν. τὰ
 ταῦτα πῶς παρὰ τῶν, οἱ
 οὐκ ἐστὶν ἰσομαθῶν, ἔφα-
 πς

rimē. Nam quæ vulgò ab urbanis, inquam, de vobis ia-
 flantur, quando somnatis, huiuscemodi scilicet proferrun-
 tur. Illi autem quasi quiddam caninum subridentes, extra

lectulum

mathematicam perfectè ad-
 deo affectui estis, Quod si
 verò vaticina vos & præ-
 stigia huc induxerunt, dis-
 plex ignorantie nomen sum-
 stinetis. Nam hæc mulierum
 atq; amicularum inuēta sunt,
 & ludicra. plerunque enim
 huiuscemodi res muliebres
 cure prosequuntur. TRIT.
 Quid autem ad hæc respon-
 derunt, ὁ optime Critia, isti
 mente pariter & sententijs
 detonsi? CRIT. Cuncta
 hæc præterierunt, ad cogi-
 tationes illas ad se inuentas
 & exercitatas confugiens
 & exercitatas confugiens
 tēs. Dicebant enim Soles de-
 cem ieiuni & absque cibo
 perseuerabimus, & ad hym-
 nos tota nocte decantandos
 vigilantes, talia somniamur.
 TRIT. Tu verò quid ad
 ipsos dixisti? Magnum enim
 & attonitum quiddam re-
 sponderant. CRIT. Con-
 fide, nihil ignaum. Con-
 trā enim respondit pulchra

μὴ ἰπρικλένης τὸς ὄθλος. ὅ-
 ρᾶς ᾗ, ὡς ἐξωκαταί μὴ ἰνυ-
 δὸς, ἢ ὡσαύτο φορῶ ἰδύχ-
 ὠλυ ᾗ τὸς παρὰ σὸ λόγους,
 ὡς τὰ κλυδὸς ἀνπλᾶντ, καὶ
 εἰ μὴ φαρμακον κηθ. δανὸρ
 ἐμπᾶρ ἠρμῆσω, αὐ. ἢ ἢ μὴ
 μη οἰκῶρ ᾗ ἐν. μοί, μέγα κα
 κᾶν ἐρᾶσῶ. ὡς τὲ ἴαθρ ἴ-
 τους; τὴν ἀχλὺν ἀπ. παρὸς
 ἀρξᾶντ, καὶ τὴν πολυάνυ-
 μον ὠδὸν ἰς τέλ. ᾗ ἐπιθᾶς.
 ἀπᾶ τὲ ἴθ, ἔχῃ Κηρόλαος οὐ-
 τὸς δειρ, ὁ τὸς σοοὶ μακρὰ
 βιδᾶς; σπυδῆ ἡ ἡλα, ἢ κατέρ-
 χεται, μᾶν ἐπιφανῆ ὠν ἀ-
 ῶ; Κρ. ἢ μάλα. Τρ. Κηρόλαε
 μὴ τι πᾶδράμης γε ποσί, μη
 δὲ πᾶλθης, ἀπ. ἰθὲ χαί-
 ρων, εἰ γε πρ. μῦθον φέρᾶς.
 Κη. χαίρειτ. ἀμφω, ὡ καλὴ ξυ-
 νωεῖς. Τρ. τίς ἢ σπυδῆ, ἀδ-
 μοάνης ᾗ ἐπιπολὺ, μᾶν τι
 κωνδὸρ πᾶπραταῖς; Κη. πέπλω-
 κερ. ὁ φέρὸς ἢ πωλλοὶ βοωμῆθ

Περ

not: sed accede latus, si quidem nuncium aliquod affers.
 CLE Saluete ambo, ὁ πᾶκλαρὺν περ ἀμικὸρὺν. ΤΡΙ.
 Quae autem est festinatio ista? permultum enim anhelas.
 num nouum aliquid gestum? CLE.

Cecidit supercilium illud olim Persidis

Fama

longius extenderis. Vides enim quomodo intumuerit mihi venter, & quasi im-
 pregnatus eam. morsus enim sum verbis à te modò
 dictis, perinde ut à cane rabiosa: ac nisi medica-
 mentum aliquod obliuio-
 nem inducens hausero, at-
 que ita conquiescam, me-
 moria hæc mecum cohabi-
 tans, & quasi domi apud me
 residens, magnum aliquod
 malum procreabit. Quam-
 obrem missos istos facio,
 precationem à patre inci-
 piens, & celebre illud car-
 men ad finem apponens. Sed
 quid hoc? annon Cleolau-
 hic est, is qui pedibus longum
 aded incedit? serid aus-
 tem venit & accedit. Num
 alloquemur ipsum? CRI.
 atque admodum. ΤΡΙ.
 Cleolæ, ne quid cursu præ-
 teruehare, neque prætereas

Περσῶν, καὶ Σὺ Ἐλευθέρου ἄ-
 ευ' ὡς δὲ ἔτι γὰρ παρὰ χθῆρ
 Ἀραβίας, καὶ ἱερατῶν ὄν-
 θρωπάτων ἱεράτῃ. Κρ. ἔτ' ἰκῆ-
 νο, ὡς ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἐκ ἀμυλῆ ἢ
 ἀγαθῶν, ἀπ' αὐξία, ἀγαρῆνι
 τὰ ἱερέφωνα ἡμῶς δὲ, ὦ Τει.
 φῶν, ἰὰ χάριτα εὐρυκότες ἐσ-
 μὲν ἰδυσχέραινον ἢ ἐν τῷ ἀ-
 ποβίωσθ', ἰὶ τοῖς τέκνοις κατα-
 λιπέμ' ἐπὶ τοῖς δεσθίκοις· οἱ
 θας ἢ τὴν ἐμὴν πρῆσαν, ὡς ἐ-
 γὼ τὰ σά. ἔδ' ἀρχῆ τοῖς πω-
 σίμ' αἰ ἡμῶν ἢ ἀνδρ' ἀλόρος.
 πῶτος ἢ ἡμῶς ἐκ ἐκείνῃ, καὶ
 ἐνθός ἡμῶς ὁ καταπλοῖσθ'. Τρ.
 ἡγ' ὦ, ὦ Κερία, ταῦτα κατα-
 λιπέμ' τοῖς τέκνοις, ὡς ἰδωνίβα
 βυλῶνα ὁ πνευμῶν, Αἰζυλοῦ
 δονομῶν, τὰ ἢ Περσῶν τῆν
 να δόλορον ἡμαρ ἀγούτῃ, τὰς
 ἐκδρομάς ἢ Σπυθῶν πωνομί-
 νας, εἴτ' ἐν τῇ ἀνακρομῶν
 ἡμῶς ἢ ἢ ἐν Αθλέως ἀγνοσορ
 ἐφ' ἀρόντῃς καὶ πῶσκων ἔντις
 χῆρας ἀς ἐρανδρ' ἰτέναιτῃς,
 τὲτ' ὄνχρῖσθ' ὡς κατα-
 ξίω-

siones Scytharum sedatas, vinam igitur & profus propul-
 satas. Nos autem illum Athenis ignotum inuentum adorant-
 es, manus in cælum tendentes, gratias illi agemus, ut qui

Fama celebratum, atque
 Susa vrbs incluta:

Cadet autē & omnis ter-
 ranobilis Arabum,

Valida imperantis dexte-
 ra, & viroboris.

CRIT. Hoc illud est, ut
 semper deus non negligi bo-
 nos, sed auget, prouehent in
 melius. Nos autem, ô Trie-
 phon, pulcherrima inueni-
 mus. Sollicitus enim mecum
 ipse eram, quidnam in mor-
 te liberis meis testamento
 relicturus essem. Nosti es-
 nim paupertatem meam,
 quemadmodum ego tuas res
 quoque. Hoc igitur suffi-
 cit liberis, dies videlicet im-
 peratoris. Neque enim diui-
 tia nos deficient, neque nos
 populus perterrebit. TRI.
 Et ego, ô Crinia, hæc relin-
 quam liberis, ut videant
 Babylonem præditam, Ae-
 gyptum in seruitutem red-
 ctam, Persarum liberos ser-
 uilem etatiē agentes, excurs

Hhhh 3 digni

ξιοθέρων τοῖς τε κάρως ἑμὰ.
 κοοὶ γὰρ δαὶ τὸς δὲ νομοῦς
 ἀγρῆς ἰάβωρ, ἀποδιδυρόν
 ἕπρ αὐτῶν εἰσῆν, τὸ, Οὐ
 ἔρρονις Ἰμονέδῳ, ἕας
 τὰ πῶ παροῖ
 μίαν.

digni facti fuerimus huius
 modi potestati atque virtuti
 subiecti esse. Reliquos autem
 istos nugari sinamus, conten-
 ti pro ipsis dicere notum il-
 lud, quod proverbio dici so-
 let: Nō est cura Hippelidi.

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a SALMONEVM.] Salmoenus Elidis rex, quem Iouis
 fulmen mentiretur, ac propterea crederetur Deus, ab ipso Ioue
 fulminatus est. Mantuanus:

Sic quoq; delusus curru Iouis ænulus alto,
 Flammiiferumq; rotans Alpheia per oppida fulmē
 Occidit, & casu Etheam perterruit urbem.

De eo Lucianus in Timone & in Tragopodagra. Item Virgil.
 Aeneid, 6. b Tyro.] Tyro formosissima fuit nymp̄ha, Sal-
 monei filia, ab Enipeo Thessalia fluuio adamata, & à Neptuneo
 compressa, peperit Peliam & Neleum, teste Hom. Odyss. 12. de
 qua superius in dialogis Deorum, & libro 2. Histor. rerarum.

c Veneratorem istum.] Is creditur fures, excubitores, ex-
 ploratores, omnesq; id genus homines adiuuare, qui rem quā-
 piam laeenter atq; occultò aggredi moluntur, πρῶτὸς κ̄ ἕρ-
 πῶν & cognominatus. Aristoph. in Pluto. d Victoriam v-
 troq; inclinantem.] Homerus locis aliquod appellat ἱρεγα-
 κεία νίκη: id est victoriam alternatim nunc his, nunc illis ob-
 tingentem. Est enim dubia victoria & incerta. Hinc Homerus
 idem alibi ἀμφότερον νίκη etiam vocat. Dicitur & eadem ra-
 tione ἐπιγονή κ̄ ἐπιπέπν. Aristoteles lib. Rhet. 2. νικη αὖ
 ἀναμείκτων αὐδῶν: id est, Nunc, his, nunc illis contingit vin-
 cere. Servius lib. 11. Aen. super ea verba,

In mediosq; focos, & dis communibus aras:

Dei, inquit, communes sunt Mars, Bellona, Victoria: quòd ἢ in
 bello verique possunt parti fauere. Arist. eod. lib. & Lucianus
 nosfer.

postea in libello de calumnia ex Homeric. Iliad. v. hanc sententiam proverbialem citant:

Ἐλὺς ἐν δόλιῳ, καὶ τε κάρτεος καὶ τέλει. id est,

Communis Mars, inq; vicem petimit perimentum. Quod carmen incertum ac varium belli ænium notas. e Atque Niobe.] Niobe Tantali filia, vxor Amphionis, regis Thebanorum, sex filias, totidemq; filios peperit: ideo animo elato Latone sese perferre non dubitauit. Quamobrem indignata dea, Apollinis & Dianæ sagittis liberos eius ad vnum omnes interficiendos curauit. Niobenq; ipsam turbine vente in Asiam rapuit, & in saxum transformauit. f Philomela in auculam.] Lusciniam: de qua est fabula in Metamorph. Ouid. Queritur autem maximè, quando incubat oua: tunc enim totans noctem canere fertur. g Aristandri.] Aristander & Aræmidorus ὄνειροπόλοι, id est, somniorum coniectores.

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ

ἢ Χαρίδ-
δης

CHARIDEMVS.

sive de Pulchritu-
dine

Iacobo Micyllo interprete.

ARGVMENTVM.

NEq; hic dialogus Luciani videtur esse: id quod Aldus quoque annorauit, & cum ex stylo, quanquam is multò simplicior hic, quàm in superiore est, tum ex reliquo totius corporis cõtextu apparet. Continet autem encomium pulchritudinis seu formæ, tribus orationibus diuisum, vtp̄ te à tribus personis in conuiuio tractatum, quarum priores duæ præstantiam ac dignitatem pulchritudinis commendant, multis ad hoc deorum pariter & hominum adhibitis exemplis. Postrema autem etiam vim & effectum illius ex mutua collatione reliquarum virtutem, & eorum quæ vulgò inter bona recensentur. Cætera

plana sunt.

Hhhh 4

ΕΡΜΙΝ-